

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

123. Quænam in assignanda Vicario congrua sint consideranda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

cum unio dicatur in jure odioſa, ideoque in dubio non præsumenda, sed perfecte & concludenter probanda; hinc fundatam esse intentionem Ordinarii super concurſu; & auctus tales alicuius Collegii, vel dignitatis prætententis jus aliquod in Ecclesiam talem parochialem potius referendos ad jus patronatus vel protectionem, seu aliam ſubjectionem, quam ad formalem vel omnium modam dependentiam. Conſequenter Ordinarium in dubio partes suas impleturum, ſi indicat concurſum, affigatque edicta, qua ita ſervire poterunt non tantum ad invitandum volentes concurrere, ſed etiam ad excitandum illum, qui prætendit habere curam habitualem, ut deducat ſua jura; qua si concludenter proberet, abſtinebit Ordinarius à concurſu, & providebit ad nominationem.

Quæſtio 121. An & qualiter Vicarii conſtruendi non ſint ſine previo examine & approbatione Episcopali?

Respondeo: tametsi nominatio Vicarii perpetui ſpectet, ut dictum, ad Rectorem principalem; is tamen ab eo inſtitui nequit ſine previo examine & consensu Episcopi seu Ordinarii. Trid. ſeff. 7. c. 7. de reform. Laym. ad c. 3. de off. Vicarii n. 1. verūnque id eft etiam in omnibus iis caſibus, in quibus concurſum inſtitui non oportet. de Luca. ad Trid. d. 37. n. 35. ſed neque exemptionis privilegia, quibus gaudent Eccleſia vel monaſteria, quibus parochiales unita, ſuffragantur, quō minus Vicarii, etiam pro exercitio cura ipſiusmet Eccleſia principalis ipſius monaſterii, vel inferioris Prałati, quamvis exempti ſubjiciantur examini. Card. de Luca loc. cit. Barb. cit. l. 3. c. 6. n. 47. teſtans ſic decisum à S. Congregatione Concilii; qui etiam n. 48. ait, in ſpecie cenuſiſe eandem Congregationem, quōd Episcopus poſſit examinare & approbare Vicarios parochialium unitarum & dependentium à Religione Hierosolymitana. Rationem hanc dat de Luca, quōd etiā jurisdictione diocesanō, ſeu Episcopo commiſſa non contingat materialem Eccleſiam, in qua cura animarum exercetur; mi- nusque jurisdictionem, ſeu superioritatem perſonalem illius, qui eam exercet in ejus cauſis indiſferentibus; qua cum dicto exercitio conneſionem non habent; contingit tamen, ipſius dioceſeani clerum & populum, cum quo cura exercenda eft: cum enim agatur de præficiendo ovibus particula rem ſubordinatum paſtorem congruum; ac ratio nabile ſit, ut ipſarum ovium primus ac principalis Paſtor inquirat, an ille fit, nec ne idoneus mi niſter, cui propria oves paſcendæ committi valeant. atq; ita exemptionis privilegio non obſtantē eundem viſitare ac corrigere poeteſt in iis, qua hoc munus conneſunt, aut cum eo conneſionem habent; cum eadem ſit ratio in præponendo, qua eft, an præpo ſitus bene ſe gerat, nec ne: ita ille ci tanſ ſeipſum de regul. d. 1. Atque ex hiſ deducit n. 40. tanquam probabilius, quōd poſſit Ordinarius occaſione viſitationis, vel etiam extra illam ex ſuſpicione ob juſtum aliquod motivum conceptā (ad cuius forma lem juſtificationem non tenetur) tales Vicarios perpe tuos vel temporales abſque forma concur ſus præpoſitos denū examinare, ac ubi non bene verſatos compererit, ſuſpendere, donec profeſſint, deputando Vicarium, vel cooperatorem pro viſionaliter ſeu tantisper; non autem in titulum; eō quōd etiam qui docti fuerunt, deſertus ſtudiis

tractu temporis effici poſſint indocti & inidonei. Idem in ſpecie de Vicariis illis Eccleſiarum annexarum ordini Hierosolymit. tenet Barb. loc. cit. n. 49. etiā addat, cenuſiſe S. Congregationem, debo re Epifcopum illos, ſi idonei reperti fuerint, ſimpliciter, & non ad tempus tantum approbare, nec poſſe illos ſubjici novo examini pro mero Epifcopi libitu. Nihilominus dum à prałato nou habente jurisdictionem quaſi Epifcopalem confeſtur regulari vel ſeculari annexa monaſterio parochia ſecularium, vel etiam alia, aut Vicaria parochialis perpetua, non egere talem approbatione Epifcopali; eō quōd jam habeat beneficium parochiale, quo Tridentino ſatisfactum eft, ut audire poſſit confeſſiones, docent Medina, Bannez, Gallo apud Henrīq. l. 7. de indulgent. c. 2. n. 2. ut refert And. Mendo in Bullam Cruciat. diff. 22. c. 2. n. 3. quamvis ipſe dicat contraria tententiam eſſe ve ram ſtando rationi, eō quōd non habens jurisdictionem Epifcopalem, vel quaſi talem, non poſſit approbare in ordine ad ſeculares, reſpectu quo rum à Concilio reſervatur approbatio Epifcopis. Addit tamen conſuendam eſſe praxi, conſuetudinem, aut privilegia, ut dignoſcarur, num talis e geat ulteriori approbatione.

Quæſtio 122. An & qualiter Vicarius ſe mel conſtitutus amoveri poſſit?

1. R espondeo primò: Vicarius perpetuus non poſteſt removery, etiamſi Rector principalis moriatur. Barb. loc. cit. n. 36. Corr. l. 3. c. 9. nu. 3. Lott. l. 3. q. 17. n. 171. Hojed. de incomp. benef. l. 1. c. 15. n. 12. & DD. communiter ad c. extirpanda. de præb. unde etiam praſentatus à Monachis ad eorum Eccleſias parochiales, & ab Epifcopo inſtitutus removery nequit ab ipſis Monachis, non obſtantے conſuetudine vel ſtatuto quovis in contrarium; ſed alia cauſa rationabilis exiſtar, propter quam Vicarius debet privari, poſterit illum Epifcopus privare Vicarii, ſicut quemlibet beneficiatum ſuo beneficio juxta c. unicum, de Capel. Monach. in 6to. Corrad. & Hojed. loc. cit. habet enim talis Vicarius Vicariam in titulum & juſ in beneficio, & titulum utilem ipſius Eccleſia, remanente ſolum di recto penes Rectorum. Corr. & Lott. loc. cit.

2. R espondeo ſecundò: Econtra Vicarius, quem conſtruit Epifcopus loco abſentis ſtudiorum gratia ad ſeptennium juxta c. cum ex eo. de Elect. in 6. intra ſeptennium eſt amovibilis. Lott. loc. cit. contra Lapum in cit. c. cum ex eo. n. 2. putantem hunc adiunctor Vicarii perpetui ſine cauſa moveri ab Epifcopo non poſſe.

Quæſtio 123. Cum aſſignanda ſit congraue portio in fructibus beneficii Vicario (etiam temporali) quin & ei, qui tantisper conſtituitur, dum Eccleſia de Rectori provideatur juxta Trid. ſeff. 24. c. 18. fundatur enim iuſtitia congraue ſuper qualitate munieris, ni mirum cura animarum ſeu exercitii illius, quo ceſſante ceſſat etiam ipſa congraue aſſigratio, etiamſi ad nutum ſuperioris quisad miniftriſ illud. Lott. l. 2. q. 12. n. 24. tum de jure communi. c. extirpanda. de præb. tum ex decreto Trid. ſeff. 6. c. 2. & ſex aliis in locis, que ordine recitat Barb. cit. l. 3. c. 6.